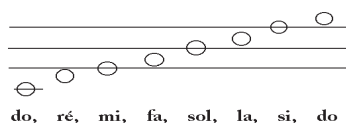

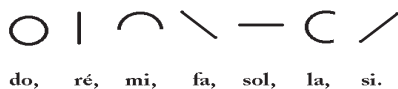
6.3.1. Solresol

(laŭ la studenta laboraĵo de Marija Jerković)

La franca profesoro pri muziko Jean François Sudre (1787–1864) kreis „*Solresol, Langue Musicale Universelle*”, kaj prezentis ĝin en 1827 al la Akademio de Belartoj en Parizo. Por plifaciligi la internacian komunikadon li intencis krei lingvon facile lerneblan kaj malsimilan al etnolingvoj, por ke ĝi estu avantaĝa por neniu popolo aparte. Solresol estis la unua realigita komplete apriora interlingvo. Ĝi ankaŭ estis la unua nur muzikbazita interlingvo, kreita surbaze de sep silaboj de muziknotoj, tradicie nomataj „do, re, mi, fa, sol, la, si,” servanta por komunikado „lingve aŭ nelingve, el distanco aŭ el proksimeco, sekrete aŭ publike”. Ĝin povas uzi ankaŭ la blinduloj kaj la surdmutuloj, eblas ĝin skribi per literoj *do, re, mi, fa, sol, la, si* (aŭ parte sen vokaloj: *d, r, m, f, so, l, s*), registri en liniaro kaj, se oni scipovas, laŭ notoj kanti aŭ ludi per instrumento,

prezenti per stenografiaj signoj (inventitaj de Vincent Gajewski),

figuri per sep arabaj ciferoj

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,
do, re, mi, fa, sol, la, si

per la sep spektraj koloroj

aŭ tuŝante per la dekstramanaj fingroj la fingrojn de la maldekstra mano.